

[Maisted]

regerings politik, at man ikke skal gøre noget ved det.

Her kommer fremskridtspartiets politiske indsats selvfølgelig ind. Vi må have det skattetryk ned, og vi må have det væsentligt ned. Vi tror selvfølgelig ikke, at vi med vore 12 mandater kan få så stor indflydelse, at man følger vores partiprogram, og det er heller ikke tanken, når man laver et sådant samarbejde. Det, vi ønsker, er, at man vil forstå selve problemet, nemlig at når skattetrykket falder, stiger konkurrenceevnen i det private erhvervsliv, og så får vi has på disse 315.000 arbejdsløse i den private sektor. Vi ønsker en naturlig afgang fra den offentlige sektor, fordi det fører til, at der går godt 100.000 mennesker fra den offentlige sektor over i den private sektor, som skal bruge deres arbejdskraft til en produktiv indsats for landets økonomi. Jeg kan ikke se andet, end at det er lige så logisk som de kendsgerninger, vi har set igennem de sidste ti år, nemlig at når man flyttede fra den private sektor år for år over i den offentlige sektor, så skabte man flere og flere arbejdsløse i den private sektor, samtidig med at man undergravede dansk økonomi.

Vi har en rentebyrde i 1983, der er næsten dobbelt så stor som den, vi havde i 1982. Det siger også noget om, hvor voldsomme problemerne er. Denne rentebyrde på ca. 45 mia kr. er et større beløb end det, vi udbetaler til folkepensionisterne. Socialdemokratiet har altså skabt en byrde, der er langt større end den forpligtelse, vi har f. eks. over for folkepensionisterne. Det burde være indlysende, at man ikke kan bruge socialdemokratiets metoder til at løse landets problemer.

Desuden har det medført noget ganske andet. Det er en fordelingsproblematik, som hr. Lykketoft jo meget klart her har beskrevet, at når man laver disse store underskud i statens budgetter, forsyner man, som han selv siger, kuponklipperne med endnu flere penge. At tænke sig, at det er socialdemokratisk fordelingspolitik at lave enorme underskud på det offentliges budgetter og så give pengene til kuponklipperne! Det er i hvert fald ikke en særlig socialt velafbalanceret politik.

Fremskridtspartiet har i 10 år fremhævet dette problem som værende af meget, meget alvorlig og væsentlig karakter. Det er i bund og grund en asocial politik, og det stemmer

bestemt ikke med det forslag om motiveret dagsorden, som socialdemokratiet her fremsætter. De har undergravet stillingen for de svageste i det danske samfund fra dag til dag i takt med, at de har opbygget dette store underskud i de offentlige budgetter, for det er da ganske klart, at disse midler skal betales tilbage, og hvem kommer igen til at betale det? Det gør selvfølgelig lønmodtagerne, og det gør de svagest stillede her i samfundet. Det er altså en asocial politik.

Når skattetrykket er steget fra 1982 til 1983, er det jo desværre, fordi regeringen lyttede én gang for meget til socialdemokratiet. Det var, dengang man legaliserede bankrøveri, altså da man gik ind for en beskattning af realrenten; man spørger ikke engang folk mere, man flytter bare pengene over; bankerne begynder at opkræve pengene uden at spørge Per eller Poul, det er bare noget, man gør, fordi man altså har en lovmæssig ret til at lave den form for røveri. Det er indlysende, at det bidrager væsentligt til, at skattetrykket er steget til det højeste nogen sinde i 1983.

Fremskridtspartiet vil være med til et positivt samarbejde med de partier, der forstår, at en væsentlig del af den økonomiske politik til gavn for danske lønmodtagere og dansk erhvervsliv er, at vi sænker skattetrykket og ikke hæver det.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I et meget interessant indlæg har hr. Maisted netop redegjort for fremskridtspartiets holdninger: indgangsreplikken og udgangsreplikken var, at fremskridtspartiet så en sænkning af skattetrykket som sin væsentligste opgave.

I folketingets skatte- og afgiftsudvalg har man netop fået oplyst fra skatteministeren, at virkningen af regeringens to forslag om udskrivningslov og om forhøjelse af bidrag til sygedagpengefonden i alt beløber sig til en forøgelse af skattetrykket med 3,9 mia kr. i forhold til, hvis man ingenting foretog sig. Da hr. Maisted ikke i sin tale havde tid til at gå ind på disse interessante forslag og dette interessante regnestykke, ville det måske være rigtigt af hr. Maisted nu at gøre rede for partiets stilling til disse forslag på de 3,9 mia kr. og i den forbindelse måske også gøre re-